

فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران

شابک: 978-964-9100-13-7

ISSN: 2227-9905

Disaster Prevention and Management Knowledge (DPMK) QUARTERLY

نشریه علمی - تخصصی
سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران
دوره سوم، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۲
شماره بیایی ۸

Journal of Tehran Disaster Management and
Mitigation Organization (TDMMO)
Volume 3, No. 2, Summer 2013

کتاب

دانش پیشگیری و مدیریت بحران

دوره سوم، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۲

- کاهش آسیب‌پذیری فضاهای دانشگاهی در برابر زلزله: پیشنهاداتی برای دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه شهید بهشتی
دکتر علی‌رضا فلاحتی و تارا جلالی
- تمهیدات کاهش خطرپذیری در بافت‌های تاریخی شهر قزوین
راضیه محمدزاده
- مروری بر راهکارهای نوین پیشگیری و مقابله با سیلاب در مناطق شهری: سیل متروی تهران
فرشته اسمانی و پوریا عامری
- پناهگاه‌ها و نقش آن‌ها در کاهش آسیب‌پذیری انسانی در سوانح هسته‌ای در کشور سوئیس
هاله مهدی‌پور
- تمهیدات معماری و شهرسازی جهت کاهش آسیب‌پذیری در مقابل طوفان و سیلاب به ویژه در مناطق ساحلی
آناهیتا امیدی و سبیل محمودی
- برنامه‌ریزی کاهش خطرپذیری لرزه‌ای یک واحد همسایگی در شهر بم از دیدگاه طراحی شهری
نرگس شمالی و سایما خواجه‌هی
- مطالعه موردی تصمیم‌گیری هماهنگ در مدیریت بحران
وانی اسمیت و جان داول
ترجمه علیرضا حسینی‌خانی
- روش‌های برتر در ارتباطات بحران: فرآیند میزگرد تخصصی
متیو دابلیو. سیگر ترجمه سیدوحید دشتیان‌مقدم

- Earthquake Vulnerability Reduction in Academic Spaces: Recommendations for Shahid Beheshti University, Faculty of Management and Accounting
Alireza Fallahi, PhD & Tara Jalali
- Risk Reduction Measures in Qazvin Historical Contexts
Razieyeh Mohammadzadeh
- An Overview of New Strategies in Flood Prevention in Urban Areas: Tehran Subway Flood
Fereshteh Aslani & Pouria Ameri
- Shelters and Their Role in Reducing Human Vulnerability in the Nuclear Accidents in Switzerland
Haleh Mehdipour
- Architectural and Urban Planning Measures for Vulnerability Reduction to Cope with Storm and Floodwater Particularly in Coastal Areas
Anahita Omid & Soheil Mahmoodi
- Planning Seismic Risk Mitigation of a Neighbor Sector in Bam with Urban Planning Approach
Narges Shomali & Sayma Khajehel
- A Case Study of Co-ordinative Decision-Making in Disaster Management
Wally Smith & John Dowel
Translated by: Alireza Hosseini-Hajeie
- Best Practices in Crisis Communication: An Expert Panel Process
Matthew W. Seeger
Translated by: Seyed Vahid Dashtian-Moghadam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران

نشریه علمی تخصصی

سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران

دوره سوم، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۲

شاپا: ۵۹۵۵ - ۲۳۲۲

شماره مجوز انتشار: ۹۱/۳۴۶۹۷

صاحب امتیاز

سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران

مدیر مسئول: عزیزاله رجب‌زاده

سر دبیر: دکتر علی اکبر قهرمانی کلوزان

مدیر اجرایی و دبیر تحریریه: سید محمد ارفعی

ویراستار علمی: دکتر مجید رضائی‌راد

ویراستار ادبی: ناهید مقصودی

ویراستار انگلیسی: سیدوحید دشتیان مقدم

مدیر امور فنی: سیدوحید دشتیان مقدم

صفحه‌آرایی: ابوالفضل آمرزش

طراح جلد: سعید تجدد

چاپ و صحافی: اسراء

قیمت: ۵۰۰۰۰ ریال

نشانی: تهران، انتهای غربی بزرگراه جلال آل احمد، نرسیده به بزرگراه آیت‌الله اشرفی اصفهانی، نبش نهم شمالی، سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران، دفتر فصلنامه

تلفن: ۴۴۲۴۴۰۴۰ فکس: ۴۴۲۷۲۰۰۹

پست الکترونیکی: journal@tdmmo.ir
rsc.tdmmo@gmail.com

اعضای هیئت تحریریه (به ترتیب حروف الفبا)

دکتر عباسعلی تسنیمی (رئیس پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله و استاد دانشگاه تربیت مدرس)، دکتر علی اکبر جلالی (دانشیار دانشگاه علم و صنعت)، دکتر نعمت حسینی (دانشیار دانشگاه شهید عباسپور)، دکتر حسین حسینی (استادیار دانشگاه جامع امام حسین (ع))، دکتر خسرو دانشجو (استادیار دانشگاه آزاد اسلامی تهران)، عزیزاله رجب‌زاده (رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران و مدرس دانشگاه)، دکتر عباس رجبی فرد (رئیس مرکز آمایش سرزمین SDI و دانشگاه ملیورن استرالیا)، دکتر مجید رضائی‌راد (دانشیار مدیریت دانشگاه علوم نظامی)، دکتر مهدی زارع (دانشیار پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله)، دکتر شهرام علمداری (استادیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی)، دکتر محمدرضا فرزاد بهتاش (دبیر کمیته پژوهشی مدیریت ایمنی و بحران شهرداری تهران و مدرس دانشگاه)، دکتر علیرضا فلاحتی (دانشیار و مدیر گروه پژوهشی بازسازی پس از سانحه دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه شهید بهشتی)، دکتر محمدرضا قائم‌مقامیان (دانشیار پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله)، دکتر علی اکبر قهرمانی (استادیار دانشگاه و مدرس دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه علامه طباطبائی)، دکتر غلامرضا کاظمیان شیروان (استادیار دانشگاه علامه طباطبائی)، دکتر محسن کلانتری (دانشیار گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه زنجان)، دکتر منوچهر مرادی (استادیار و رئیس گروه هوش مصنوعی و رباتیک دانشکده فنی دانشگاه تهران)، مهندس محسن نادری (فانم مقام سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران و مدرس دانشگاه)، دکتر سیدصدرالدین نجاتی گیلانی (عضو اتاق فکر سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران)، دکتر فرزاد میمنی فرد (استادیار پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله).

داوران این شماره (به ترتیب حروف الفبا)

دکتر مهدی الوانی (استاد تمام دانشگاه علامه طباطبائی)، دکتر کامران امامی (دانشیار دانشگاه صنعتی شریف)، دکتر مرتضی بسطامی (دانشیار پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله)، دکتر بهتاش (مدرس دانشگاه و دبیر کمیته پژوهشی مدیریت ایمنی و بحران شهرداری تهران)، دکتر نعمت حسینی (دانشیار دانشگاه شهید عباسپور)، دکتر رضا حدیدی (استادیار واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی)، دکتر مجید رضایی راد (دانشیار دانشگاه علوم نظامی)، دکتر مهدی زارع (دانشیار پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله)، دکتر سعید شکری پور (استادیار دانشگاه علوم نظامی)، دکتر قائم‌مقامیان (دانشیار پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله)، دکتر منیژه فهرودی (دانشیار دانشگاه خوارزمی)، دکتر داوود رضا عرب (مدرس دانشگاه)، دکتر مصطفی محقق (مدیر برنامه کاهش خطرپذیری در مناطق شهری صلیب سرخ جهانی)، دکتر منوچهر مرادی (استادیار دانشگاه تهران).

این شماره با همکاری گروه علمی بازسازی پس از سانحه، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی به ویژه مساعدت‌های جناب آقای دکتر علیرضا فلاحتی انتشار یافته است.

فهرست مقالات

- راهنمای نویسندگان ۱۰۷
- کاهش آسیب پذیری فضاهاى دانشگاهى در برابر زلزله: پیشنهاداتی برای دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه شهید بهشتی ۱۱۳
دکتر علی‌رضا فلاحی و تارا جلالی
- تمهیدات کاهش خطرپذیری در بافت‌های تاریخی شهر قزوین ۱۲۳
راضیه محمدزاده
- مروری بر راهکارهای نوین پیشگیری و مقابله با سیلاب در مناطق شهری: سیل متروی تهران ۱۳۳
فرشته اصلانی و پوریا عامری
- پناهگاه‌ها و نقش آن‌ها در کاهش آسیب‌پذیری انسانی در سوانح هسته‌ای در کشور سوئیس ۱۴۵
هاله مهدی‌پور
- تمهیدات معماری و شهرسازی جهت کاهش آسیب‌پذیری در مقابل طوفان و سیلاب به ویژه در مناطق ساحلی ۱۶۱
آناهیتا امیدی و سهیل محمودی
- برنامه‌ریزی کاهش خطرپذیری لرزه‌ای یک واحد همسایگی در شهر بم از دیدگاه طراحی شهری ۱۷۸
نرگس شمالی و سایما خواجه‌ئی
- مطالعه موردی تصمیم‌گیری هماهنگ در مدیریت بحران ۱۸۸
والی اسمیت و جان داوول ؛ ترجمه علیرضا حسینی حاجیئی
- روش‌های برتر در ارتباطات بحران: فرآیند میزگرد تخصصی ۲۰۱
متیو دابلیو. سیگر ترجمه سیدوحید دشتیان‌مقدم
- نمایه دوره سوم، شماره ۲ (تابستان ۱۳۹۲) ۲۱۲

اشاره: فصلنامه «دانش پیشگیری و مدیریت بحران» هر سال در ۴ شماره چاپ می‌شود. ترتیب صفحات ادامه‌دار است؛ یعنی شماره صفحات از شماره ۱ شروع و در شماره‌های بعدی ادامه می‌یابد. از همین‌رو شماره اولین صفحه از فصلنامه دوم ادامه شماره آخرین صفحه فصلنامه اول است و شماره صفحات نشریه سوم ادامه نشریه دوم و... می‌باشد.

فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران نشریه تخصصی سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران است. نشریه از مقالات علمی، تخصصی، ترویجی و پژوهشی اساتید، خبرگان، مدیران اجرایی و دانشجویان تحصیلات تکمیلی و متخصصان در حوز‌های چهارگانه مدیریت بحران (پیش‌بینی و پیشگیری، آمادگی، مقابله، بازسازی و بازتوانی) استقبال می‌کند.

فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران در سایت www.magiran.ir نمایه می‌گردد.

شيوه‌نامه نگارش مقالات علمی - تخصصی برای فصلنامه «دانش پیشگیری و مدیریت بحران»

فصلنامه «دانش پیشگیری و مدیریت بحران» نشریه علمی - تخصصی سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران است، و مقالاتی را که در زمینه مدیریت بحران و بر اساس چهار محور کلی پیشگیری و کاهش خطرپذیری، آمادگی، مقابله، و بازسازی و بازتوانی به رشته تحریر درآمده باشد، منتشر می‌کند. هدف از انتشار فصلنامه، تولید، ترویج و ارتقای سطح دانش نظری و تجربی در حوزه مدیریت بحران، بسط همکاری و تعامل علمی بین کنشگران حوزه مدیریت بحران به منظور تبادل آموخته‌ها و تجربیات، تقویت فضای گفتگو و نقد اندیشه در سطح ملی و بین‌المللی، کمک به ارتقای فرهنگ عمومی جامعه از طریق طرح موضوعات کاربردی و نظری مدیریت بحران با تأکید بر شهر تهران، و از همه مهم‌تر ایجاد بستر مناسب برای توصیف، تبیین و ارائه راه‌حل برای رفع مشکلات و مسائل مبتلابه شهر تهران در حوزه مدیریت بحران و ارائه راهکارهای مناسب و کاربردی است.

مقالات ارائه شده برای انتشار در فصلنامه «دانش پیشگیری و مدیریت بحران» باید دارای ویژگی‌های زیر باشند:

۱. مقاله ارسالی به فصلنامه، نباید قبلاً در نشریه دیگری به چاپ رسیده و یا در نوبت چاپ باشد. همچنین مقاله ارسالی نباید در همایش‌های داخلی و خارجی ارائه شده باشد یا در کتاب مجموعه مقالات مربوط به همایش‌ها منتشر شده باشد.
۲. مقاله ارسالی در قالب نرم‌افزار Word و قلم آن با نازنین ۱۲ حرفچینی شده باشد.
۳. مسئولیت حقوقی مقاله از جنبه صحت مطالب ارائه شده به عهده نویسنده مسئول است و نشریه، مسئولیتی در این خصوص ندارد.
۴. سیاست فصلنامه، درج مقالات با رویکرد علمی - پژوهشی یا علمی - ترویجی است. لذا مقالاتی در چرخه داوری قرار می‌گیرند که ساختار مقالات علمی را داشته باشند.
۵. پذیرش اولیه مقاله، براساس رعایت راهنمای تدوین مقاله است و پذیرش نهایی و درج آن در فصلنامه، منوط به تأیید هیات تحریریه و داوران است. نتیجه داوری به صورت کتبی و از طریق پست الکترونیک به اطلاع نویسنده مقاله خواهد رسید. لذا لازم است نویسنده مقاله آدرس پست الکترونیک خود را همراه با مقاله در اختیار دفتر فصلنامه قرار دهد.
۶. مقالات می‌توانند مبتنی بر پروژه‌ها، پژوهش‌های انجام شده یا مطالعات علمی ترویجی و تخصصی در زمینه مدیریت بحران باشند.
۷. فصلنامه «دانش مدیریت بحران» در ویرایش مقالات آزاد است.
۸. مقالات ارسالی باید کلیه بخش‌های یک مقاله علمی - پژوهشی را دارا باشد. بخش‌های اساسی یک مقاله علمی - پژوهشی به ترتیب عبارتند از: عنوان، اسامی نویسنده (نویسندگان)، چکیده، مقدمه، پیشینه تحقیق، روش تحقیق، نتایج، بحث و نتیجه‌گیری و منابع. در ذیل به توضیح مختصر هر یک از آنها پرداخته شده است.

عنوان:

عنوان مقاله باید متناسب با موضوع، اهداف و نتایج پژوهش باشد و بتواند موضوع پژوهش را به طور خلاصه برای خواننده ارائه کند، دارای کلمات یا عبارات اضافه نباشد و حتی المقدور از یک سطر بیشتر نباشد و تا حد امکان جامع و مانع باشد. در عنوان مقاله از کلمات انگلیسی استفاده نشود. اسامی نویسنده (نویسندگان) زیر عنوان مقاله درج شود. عنوان دانشگاهی و رتبه علمی نویسنده به صورت زیرنویس نوشته شود.

چکیده:

عصاره مقاله است که با خواندن آن اطلاعات اساسی در خصوص پژوهش، پروژه یا مطالعات انجام شده به خواننده منتقل می‌شود. معمولاً بین ۱۵۰ تا ۴۰۰ کلمه است (از نیم تا یک صفحه). در چکیده ابتدا موضوع یا هدف پژوهش یا پروژه در دوسطر توضیح داده می‌شود. آنگاه روش که شامل جامعه آماری، نمونه، روش اجرا، زمان و مکان اجرا و ابزار جمع‌آوری داده هاست مجموعاً در حداکثر سه تا چهار سطر توضیح داده می‌شود و سپس شرح تحلیل یا نتایج کلی پژوهش در دو تا سه سطر انجام می‌گیرد. در پایان چکیده کلیدواژه‌ها (حداکثر در ۶ کلمه) ذکر می‌شود.

مقدمه:

نکات اصلی و کلیدی که باید در مقدمه یک مقاله علمی مورد توجه قرار بگیرد عبارتند از موضوع یا مساله پژوهش، پیشینه پژوهش و هدف از انجام پژوهش که باید به صورت ساده و روشن ارائه شوند. نویسنده باید در مقدمه به موارد ذیل به صورت شفاف بپردازد:

۱. هدف از انجام پژوهش یا پروژه؛
۲. تعریف دقیق اصطلاحات و مفاهیم بکار رفته در پژوهش یا پروژه؛
۳. پیشینه پژوهش یا پروژه (شامل مبانی نظری و تحقیقات انجام شده قبلی در زمینه پژوهش یا پروژه) که لازم است نقاط قوت یا احیاناً ضعف آنها تحلیل شود و چگونگی ارتباط آنها با تحقیق یا مقاله حاضر مشخص گردد؛
۴. سوالات یا فرضیاتی که تحقیق در پی پاسخ‌گویی به آنها است.

روش:

این قسمت از یک مقاله علمی شامل توضیح در مورد نوع تحقیق (هم از جهت هدف در نظر گرفته شده برای پژوهش و هم از نظر روش انجام پژوهش یا پروژه)، جامعه و نمونه و روش نمونه‌گیری، ابزار تحقیق و روشن نمودن میزان روایی و پایایی ابزار و توضیح در خصوص چگونگی مراحل انجام پژوهش یا پروژه است.

یافته‌ها:

در این بخش نویسنده باید موارد ذیل را به صورت دقیق و خلاصه تبیین کند:

۱. یافته‌های حاصل از پژوهش یا پروژه؛
۲. بیان یافته‌ها به شیوه‌ای دقیق و روشن؛
۳. تحلیل این نکته که آیا نتایج بدست آمده پاسخگوی سوالات یا فرضیات تحقیق (در صورت وجود فرضیات) هست یا خیر؛
۴. مشخص نمودن یافته‌های مهم حاصل از این پژوهش یا پروژه.

بحث و نتیجه‌گیری:

در تدوین این بخش از مقاله باید به طور کلی به مباحث زیر به صورت خلاصه پرداخته شود.

۱. ذکر اهداف انجام پژوهش یا پروژه؛

۲. تبیین میزان ارتباط یافته‌های حاصل از پژوهش یا پروژه با اهداف در نظر گرفته شده از انجام آن؛
۳. تعمیم‌پذیری یافته‌ها؛
۴. مقایسه یافته‌های پژوهش یا پروژه با پژوهش‌های قبلی و ذکر دلایل احتمالی برای توافق یا عدم توافق بین نتایج؛
۵. محدودیت‌های پژوهش یا پروژه؛
۶. پیشنهاد برای پژوهش‌ها یا پروژه‌های آینده در این خصوص؛
۷. نتیجه نهایی به دست آمده از انجام پژوهش یا پروژه.

نحوه استناد و تنظیم منابع

شیوه استناد دادن و منبع‌نویسی باید به روش APA (ویرایش ششم)^۱ باشد. برای اطلاع بیشتر، از نشریه درخواست خلاصه شیوه‌نامه APA شود. یا به منابع زیر (به طور خلاصه،^۲ کمی مبسوط^۳ انگلیسی و برای توضیحات تکمیلی به فارسی^۴) برای مراجعه شود.

□ نقل قول و استناد داخل متن:

◀ نقل لفظ یا نقل مستقیم:

در صورتی که نقل قول بیش از ۴۰ کلمه باشد:

دکتر الوانی یکی از اساتید به نام مدیریت بیان می‌دارد (الوانی، ۱۳۸۷):
مدیریت به عنوان یکی از فعالیت‌های اجتماعی بشر سابقه‌ای بس دیرینه دارد، اما آنچه به عنوان تاریخچه و سیر تحولات نظریه‌های سازمان و مدیریت بیان می‌داریم، مربوط به زمانی است که نظریه‌های مدیریت و سازمان پا به عرصه وجود نهادند و مدیریت به صورت رشته‌ای علمی در میان سایر رشته‌های علوم مطرح شد. بنابراین ذکر این مطلب که مدیریت در سال‌های پایانی قرن نوزدهم میلادی شکل گرفت، به معنای عدم وجود آن در اعصار پیشین نیست؛ ... (ص ۱۵).

در این شکل به متن نقل قول شده تورفتگی داده می‌شود و ترجیحا اندازه قلم آن ریزتر از قلم متن باشد به طوری که در متن مقاله متمایز باشد. در این نوع نقل قول گیومه‌ها برداشته می‌شود.
اگر متن کمتر از ۴۰ کلمه باشد، متن نقل قول شده داخل گیومه قرار می‌گیرد:

الوانی (۱۳۸۷) پیرامون اهمیت ارتباطات بیان می‌دارد: «وجود ارتباطات مؤثر و صحیح در سازمان، همواره یکی از اجزای مهم در توفیق مدیریت به‌شمار آمده‌است. به تجربه ثابت شده‌است که اگر ارتباطاتی صحیح در سازمان برقرار نباشد، گردش امور مختل و کارها آشفته می‌شود.» (ص ۱۷۳)

◀ نقل فکر یا نقل غیرمستقیم (برداشت) (prece/paraphrase):

در متن اولی:

دکتر الوانی یکی از اساتید به نام مدیریت بیان می‌دارد (الوانی، ۱۳۸۷) که مدیریت یکی از قدیمی‌ترین فعالیت‌های اجتماعی بشر است. اما تاریخ تحول نظریه‌های سازمان و مدیریت بر می‌گردد به زمانی که این نظریه‌ها مطرح شدند و مدیریت به عنوان رشته‌ای از رشته‌های علمی درآمد. لذا اگر می‌گوییم که علم مدیریت در اواخر قرن نوزدهم شکل می‌گیرد به این معنا نیست که مدیریت قبل از این تاریخ وجود نداشته است (ص ۱۵).

■ **استناد داخل متن به شیوه APA:** ارجاعات در متن مقاله باید به شیوه داخل پرانتز (مؤلف-تاریخی) باشد. در جدول ۱ به اختصار حالت‌های مختلف استناد داخل متن آمده است.

1 American Psychological Association. (2010). *Publication manual of the American Psychological Association* (6th ed.). Washington, D.C.: merican Psychological Association

2 Dalhousie University Libraries. (August 2009). *APA style (6th) quick guide*. Halifax, Canada: Dalhousie University Libraries. Retrieved from http://www.library.dal.ca/Files/How_do_i/pdf/apa_style6.pdf or

3 http://www.wwnorton.com/college/english/write/writesite/APA_Guidelines.pdf

۴. حری، عباس؛ شاهدی، اعظم (۱۳۸۸). *شیوه‌های استناد در نگارش‌های علمی: رهنمودهای بین‌المللی* (ویرایش دوم). تهران: دانشگاه تهران، موسسه انتشارات. [شیوه‌نامه انجمن روان‌شناسی آمریکا (APA)، ص ۱۴۱-۲۰۷]

جدول ۱. سبک‌های استنادهای ساده*

نوع استناد	اولین استناد در متن	استناد بعدی در متن	اولین استناد در متن به شکل داخل پرانتز	استناد بعدی در متن به شکل داخل پرانتز
یک اثر با یک نویسنده	Walker (2007)	Walker (2007)	(Walker, 2007)	(Walker, 2007)
	الوانی (۱۳۸۵)	الوانی (۱۳۸۵)	(الوانی، ۱۳۸۵)	(الوانی، ۱۳۸۵)
یک اثر با دو نویسنده	Walker and Allen (2004)	Walker and Allen (2004)	(Walker & Allen, 2004)	(Walker & Allen, 2004)
	اعرابی و چاوشی (۱۳۸۸)	اعرابی و چاوشی (۱۳۸۸)	(اعرابی و چاوشی، ۱۳۸۸)	(اعرابی و چاوشی، ۱۳۸۸)
یک اثر با سه نویسنده	Bradley, Ramirez and Soo (1999)	Bradley et al. (1999)	(Bradley, Ramirez, & Soo, 1999)	(Bradley, Ramirez, & Soo, 1999)
	زاهدی، الوانی و فقیهی (۱۳۷۹)	زاهدی و همکاران (۱۳۷۹)	(زاهدی، الوانی و فقیهی، ۱۳۷۹)	(زاهدی و همکاران، ۱۳۷۹)
یک اثر با چهار نویسنده	Bradley, Ramirez, Soo, and Walsh (2008)	Bradley et al. (2008)	(Bradley, Ramirez, Soo, & Walsh, 2008)	(Bradley et al., 2008)
	مجیدی، فتح‌اللهی، استرکی، و کاملی (۱۳۸۴)	مجیدی و همکاران (۱۳۸۴)	(مجیدی، فتح‌اللهی، استرکی، و کاملی، ۱۳۸۴)	(مجیدی و همکاران، ۱۳۸۴)
یک اثر با پنج نویسنده	Walker, Allen, Bradley, Ramirez, and Soo (2008)	Walker et al. (2008)	(Walker, Allen, Bradley, Ramirez, & Soo, 2008)	(Walker et al., 2008)
	رضائی‌راد، استرکی، ناظمی، کاملی و شریعت‌جعفری (۱۳۸۳)	رضائی‌راد و همکاران (۱۳۸۳)	(رضائی‌راد، استرکی، ناظمی، کاملی و شریعت‌جعفری، ۱۳۸۳)	(رضائی‌راد و همکاران، ۱۳۸۳)
یک اثر با شش نویسنده یا بیشتر	Wasserstein et al. (2005)	Wasserstein et al. (2005)	(Wasserstein et al., 2005)	(Wasserstein et al., 2005)
	عامریون و همکاران (۱۳۸۸)	عامریون و همکاران (۱۳۸۸)	(عامریون و همکاران، ۱۳۸۸)	(عامریون و همکاران، ۱۳۸۸)
گروه به عنوان نویسنده (به سهولت به صورت اختصار نشان داده می‌شوند)	National Institute of Mental Health (NIMH, 2003)	NIMH (2003)	(National Institute of Mental Health [NIMH], 2003)	(National Institute of Mental Health [NIMH], 2003)
	سازمان مطالعات و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت، ۱۳۸۰)	سمت (۱۳۸۰)	سازمان مطالعات و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها [سمت]، (۱۳۸۰)	سازمان مطالعات و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت، ۱۳۸۰)
گروه به عنوان نویسنده (بدون اختصار)	University of Pittsburg (2005)	University of Pittsburg (2005)	(University of Pittsburg, 2005)	(University of Pittsburg, 2005)
	سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور (۱۳۸۰)	سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور (۱۳۸۰)	(سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، ۱۳۸۰)	(سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، ۱۳۸۰)

*اقتباس از:

 American Psychological Association. (2010). *Publication manual of the American Psychological Association* (6th ed.). Washington, D.C.: American Psychological Association, p.177.

نمونه متن یک مقاله دارای استناد به منابع فارسی و انگلیسی: منابع انگلیسی، در متن به صورت معادل فارسی و در پانویس انگلیسی آن می‌آید.

انتظار عمومی بر این باور است که یک مرکز درمانی در شرایط اضطراری و غیر متعارف علاوه بر اینکه عملکرد خود را حفظ می‌نماید، باید قادر باشد تا خدماتی مضاعف را ارائه نماید. در مطالعه ای که توسط اکبری، فرشاد و اسدی لاری (۲۰۰۴) انجام شد، عملکرد سیستم بهداشت و درمان یک ماه پس از وقوع زلزله در شهرستان بم مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج مطالعه نشان داد به دلیل نبود شدن امکانات بیمارستانی منطقه، نیاز بود... عرب، زراعتی، اکبری حقیقی و روانگر (۱۳۸۵) در مطالعه‌ای با عنوان میزان آگاهی و عملکرد مدیران اجرایی و آمادگی بیمارستان‌ها و رابطه بین آن‌ها در مقابله با زلزله، بیمارستان‌های دولتی تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی تهران را مورد ارزیابی قرار دادند. ... کواری و کشتکاران (۱۳۸۵) در مطالعه خود تحت عنوان بررسی میزان آمادگی بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی شیراز از نظر مدیریت بحران، مدیران، مترونها و مسئولین تأسیساتی بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه را به عنوان جامعه پژوهش خود انتخاب نمود... امروزه در کشورهای توسعه‌یافته سیستم فرماندهی حادثه بیمارستانی یا به اختصار HEICS به‌گونه‌ای نهادینه شده است که بیمارستان‌ها در این گونه کشورها بدون وجود چنین طرحی ارزشیابی نمی‌شوند. این سیستم برگرفته از دستورالعمل استاندارد معروف «سامانه فرماندهی حادثه» تشکیلات سازمان مدیریت اضطراری فدرال (FEMA) (۲۰۰۸) می‌باشد. طبق نظر انجمن ارزشیابی سازمان‌های بهداشتی و درمانی در آمریکا، هر بیمارستان تأیید شده باید آمادگی کامل ارائه خدمات مراقبتی اورژانسی را در حوادث غیرمترقبه داشته باشد (آندرسون، ۲۰۰۳). بر این اساس، تمامی بیمارستان‌ها باید فرآیند و مکانی برای ارائه مراقبت‌های پزشکی در قالب برنامه آمادگی در برابر حوادث غیرمترقبه داشته باشند. این برنامه شامل کلیه برنامه‌ها و اقداماتی است که بیمارستان را قادر می‌سازد در شرایط اضطراری به صورتی کارآمد

پاسخ لازم جهت مقابله با بحران را ارائه دهد (دانشکده آمریکایی پزشکان اورژانس، ۲۰۰۳) از آنجایی که هدف اصلی طرح مدیریت بحران بیمارستانی ارائه بهترین و مناسب‌ترین خدمات به بیشترین تعداد مراجعین است، ایجاد یک طرح مشخص با مدیریت علمی و دقیق که تمامی مراحل «قبل، حین و پس» از حوادث غیرمترقبه را پوشش دهد، ضروری به نظر می‌رسد. این طرح باید شامل انجام اقدامات پیشگیرانه، آموزش و آشنایی کارکنان با شرایط اضطراری، تشکیل گروه‌های واکنش اضطراری، انجام مانورهای دوره‌ای و نظارت بر اجرای دقیق امور درمانی در زمان بحران (دیو و پارمر، ۲۰۰۱) باشد. البته باید توجه داشت که تمامی این برنامه‌ها بدون در نظر گرفتن یک برنامه‌ریزی جامع مدیریت بحران شهری که در آن تمامی مسائل داخلی و خارجی و آسیب‌پذیری‌ها مورد بررسی قرار گرفته باشد، کمترین نتیجه‌ای نخواهد داشت (دیو و پارمر، ۲۰۰۱)... نکته قابل توجه این است که بیمارستان‌های سایر استان‌ها پس از وقوع زلزله در تهران، در صورت افزایش ظرفیت پذیرش خود تا ۲ برابر، تنها ظرفیت پذیرش حدود ۲۶٪ از مجروحین را خواهند داشت (مرکز پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران، ۱۳۸۲).

1. Dave & Parmar, 2001

منابع [مورد استناد در متن بالا]:

منابع فارسی:

عرب، محمد؛ زراعتی، حجت؛ اکبری حقیقی، فیض‌اله؛ روانگر، رامین (۱۳۸۵). میزان آگاهی و عملکرد مدیران اجرایی و آمادگی بیمارستان و رابطه بین آن‌ها در مقابله با زلزله (بیمارستان‌های دولتی تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی تهران). *مدیریت سلامت*، ۱۱ (۴)، ۷-۱۴. بازیابی از

http://hm.tums.ac.ir/browse.php?a_id=323&slc_lang=fa&sid=1&ftxt=1

کواری، سیدحبيب‌اله؛ کشتکاران، علی (۱۳۸۵). *بررسی میزان آمادگی بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی شیراز در شرایط بحرانی در سال ۱۳۸۴* (دومین کنفرانس بین‌المللی مدیریت جامع بحران در حوادث غیرمترقبه طبیعی). تهران: شرکت کیفیت ترویج.

مرکز پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران. (۱۳۸۲). *مطالعات طرح جامع مدیریت بحران شهر تهران گزارشات دوره‌ای*. تهران: مرکز پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران.

منابع انگلیسی:

Akbari, M., Farshad, A., & Asadi-Lari, M. (2004). The devastation of Bam: an overview of health issues 1 month after the earthquake. *Public Health*, 118(6), 403-408. doi:10.1016/j.puhe.2004.05.010

Dave, G., & Parmar, K. (2001). *Emergency medical services and disaster management: A holistic approach*. New Delhi: Jaypee Brothers Medical Publishers Ltd.

Federal Emergency Management Agency (FEMA). (2008) *FEMA. ICS-100.A: Introduction to ICS*. (Student Guide Version 2.0). Washington, D.C.: Federal Emergency Management Agency (FEMA).

☐ نحوه تنظیم فهرست منابع: نحوه تنظیم فهرست منابع به طور خلاصه به شکل زیر می‌باشد:

BOOKS

One author:

In Reference List	In Text Citation
Gardner, H. (1993). <i>Frames of mind: The theory of multiple intelligences</i> . New York: Basic Books.	(Gardner, 1993) or Gardner (1993)....

در استناد داخل متن	در فهرست منابع
(ابطحی، ۱۳۸۱) یا ابطحی (۱۳۸۱) بیان می‌دارد....	ابطحی، سیدحسین (۱۳۸۱). <i>مدیریت منابع انسانی</i> . کرج: موسسه تحقیقات و آموزش مدیریت.
(ابهری، ۱۳۸۰) یا ابهری (۱۳۸۰) راهکارهای مقابله با استرس را....	ابهری، مجید (۱۳۸۰). <i>علل و عوامل بروز آسیب‌های اجتماعی و راهکارهای مقابله با آن</i> . تهران: نشر پشوتن.
(احتشامی، ۱۳۷۰) یا احتشامی (۱۳۷۰) عوامل استرس‌زا را	احتشامی، سهیلا (۱۳۷۰). <i>بررسی عوامل استرس‌آور از دیدگاه پرستاران شاغل در بخش‌های عفونی بیمارستان‌های دولتی</i> . تهران: دانشکده پرستاری و مامائی دانشگاه علوم پزشکی ایران.

Two to seven authors:

In Reference List	In Text Citation
Turban, E., & Frenzel, L. E. (1992). <i>Expert systems and applied artificial intelligence</i> . New York: Macmillan.	(Turban & Frenzel, 1992) or Turban & Frenzel (1992) reports that.....
Cargill, O., Charvat, W., & Walsh, D. D. (1966). <i>The publication of academic writing</i> . New York: Modern Language Association.	(Cargill, Charvat, & Walsh, 1966) or Cargill, Charvat, & Walsh (1966) recommends that....

Sarmad, Z., Bazrgan-Harandi, A., & Hejazi, E. (2007). <i>Research method in behavioral sciences</i> . Tehran, Iran: Agah [Farsi].	(Sarmad, Bazrgan-Harandi, & Hejazi, 2007) or Sarmad, Bazrgan-Harandi, & Hejazi (2007)
Kazerooni, M., Kazerooni, A., Hosseinzadeh, A., Hadadi, M. R., & Alikhani, A. (2010). <i>ERP: An integrated solution to strategic development</i> . Tehran, Iran: Khajeh Nasir Toosi University of Technology (KNTU) [Farsi].	(Kazerooni, Kazerooni, Hosseinzadeh, Hadadi, & Alikhani, 2010) or Kazerooni, Kazerooni, Hosseinzadeh, Hadadi, & Alikhani (2010) states that...
seven authors (for more than 6 authors, list the first 6 followed by "et al." with no quotations)	e.g. (Turban et al, 1998) or Turban et al (1998) state that the....

در فهرست منابع	در استناد داخل متن
سرمد، زهره؛ بازرگان، عباس؛ حجازی، الهه (۱۳۸۱). روش‌های تحقیق در علوم رفتاری. تهران: آگاه.	(سرمد، بازرگان و حجازی، ۱۳۸۱) یا سرمد، بازرگان و حجازی (۱۳۸۱) علوم رفتاری را این‌گونه تعریف....
برای بیشتر از ۶ نویسنده، ۶ نویسنده نوشته می‌شود و سپس همکاران می‌آید.	به طور مثال (عامریون و همکاران، ۱۳۸۸) یا عامریون و همکاران (۱۳۸۸)..

more than seven authors:

In Reference List	In Text Citation
Cooper, L., Eagle, K., Howe, L., Robertson, A., Taylor, D., Reims, H., . . . Smith, W. A. (1982). <i>How to stay younger while growing older: Aging for all ages</i> . London: Macmillan.	(Cooper et al, 1982) or Cooper et al (1982) adapted a new model for....

no author given:

In Reference List	In Text Citation
<i>Experimental psychology</i> . (1938). New York: Holt.	(Experimental psychology, 1938) or in Experimental psychology (1938) it states that....

در فهرست منابع	در استناد داخل متن
علت‌شناسی پرخاشگری کودکان دبستانی (ویرایش ۳). (۱۳۸۲). اصفهان: سپیده.	در کتاب «علت‌شناسی پرخاشگری ... (۱۳۸۲)» بیان می‌شود.

no publication date given:

Smith, J. (n.d.). *Morality in masquerade*. London: Churchill.

به جای «n.d.» از «بی.تا.» استفاده شود: به طور مثال

بالویی، علی [بی.تا.]. بررسی وضعیت منزلت اجتماعی پاسداران ازدیدگاه پاسداران، خانواده‌های آنان و جامعه. تهران: مرکز تحقیقات غیرصنعتی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی.

an organization or institution as "author":

University of Minnesota. (1985). *Social psychology*. Minneapolis: University of Minnesota Press.

U.S. Census Bureau. (2000). *Statistical abstract of the United States*. Washington, DC: U.S. Government Printing Office.

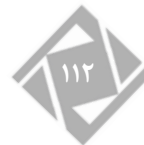
شورای فناوری اطلاعات سازمان بازرسی کل کشور. (۱۳۸۹). مصوبات ششمین جلسه شورای فن آوری اطلاعات سازمان بازرسی کل کشور (مستندات درون‌سازمانی). تهران: سازمان بازرسی کل کشور.

سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور [معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور] (۱۳۸۵). مجموعه اسناد ملی توسعه در برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (جلد دوم). تهران: معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی.

an editor as "author":

Updike, J. (Ed.). (1999). *The best American short stories of the century*. Boston: Houghton Mifflin.

افتخاری، اصغر (گردآورنده و مترجم) (۱۳۸۱). مراحل بنیادین اندیشه در مطالعات امنیت ملی. تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی.

an edition of an author's work:

Brockett, O. (1987). *History of the theatre* (5th ed.). Boston: Allyn and Bacon.

translation:

Freud, S. (1970). An outline of psychoanalysis (J. Strachey, Trans.). New York: Norton. (Original work published 1940)

استونر، جیمز ای. اف.؛ فری من، آر. ادوارد؛ گیلبرت، دانیل آر. (۱۳۷۹). *مدیریت (علی پاریسیان و سیدمحمد اعرابی، مترجمان)*. تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی (نشر اثر اصلی ۱۹۹۵).

اسکات، ریچارد (۱۳۸۷). *سازمان‌ها: سیستم‌های عقلایی، طبیعی و باز (حسن میرزایی اهرنجانی، مترجم)*. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت): مرکز تحقیق و توسعه علوم انسانی (نشر اثر اصلی ۲۰۰۳).

conference proceedings:

Keyhanipour, A., Piroozmand, M., Moshiri, B., & Lucas, C. (2005). A multilayer/multi-agent architecture for meta-search engines. In *Proceedings of ICGST International Conference on Artificial Intelligence and Machine Learning (AIML-05)*. Cairo: Egypt.

فاضل نیا، غریب؛ کیانی، اکبر (۱۳۸۲). *فناوری اطلاعات و ارتباطات و تبیین نظریه روستایی در روستای غنی و فقیر (مجموعه مقالات همایش کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات در روستا)*. تهران: مؤسسه توسعه روستایی ایران.

کواری، سیدحبيب‌الله؛ کشتکاران، علی (۱۳۸۵). *بررسی میزان آمادگی بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی شیراز در شرایط بحرانی در سال ۱۳۸۴* (دومین کنفرانس بین‌المللی مدیریت جامع بحران در حوادث غیرمترقبه طبیعی). تهران: شرکت کیفیت ترویج.

کلهر، روح‌الله؛ مولاپور، اعظم؛ طباطبایی، سیدسعید (۱۳۸۵). *بررسی میزان آمادگی بیمارستان‌های آموزشی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی قزوین از نظر مدیریت بحران در حوادث غیرمترقبه (سومین کنگره بین‌المللی بهداشت، درمان و مدیریت بحران در حوادث غیرمترقبه)*. بازیابی چکیده از

http://www.civilica.com/Paper-ICHMCM03-ICHMCM03_326.html

لعل‌علیزاده، محسن (۱۳۸۸). نقش ازدواج در پیشگیری از جرم. در محمد فرجه‌ها و محمد حسین سرکشکیان (گردآورندگان). *مجموعه سخنرانی‌های ارائه شده در نخستین همایش ملی پیشگیری از وقوع جرم (ص ۱۲۲-۱۳۰)*. تهران: نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران، پلیس پیشگیری، دفتر تحقیقات کاربردی.

chapter in an edited book:

Rubenstein, J.P. (1967). The effect of television violence on small children. In B. F. Kane (Ed.), *Television and juvenile psychological development* (pp. 112-134). New York: American Psychological Society.

Keyhanipour, A., Piroozmand, M., Moshiri, B., & Lucas, C. (2005). A multilayer/multi-agent architecture for meta-search engines. In *Proceedings of ICGST International Conference on Artificial Intelligence and Machine Learning (AIML-05)*. Cairo: Egypt.

Quarantelli, E. L. (2000). *Disaster research*. In E. Borgatta and R. Montgomery (eds.). *Encyclopedia of Sociology* (pp 682-688). New York: Macmillan.

Maskrey, A., & Jegillos, S. (1997). Promoting community-based approaches in disaster management. As *Asian Disaster Management News*, 3(2). Retrieved from <http://www.adpc.net/irc06/1997/theme-2.html>

Chen, L. C., Liu, Y. C., & Chan, K. C. (2006). Integrated community-based disaster management program in Taiwan: A case study of Shang-An Village. *Natural Hazards*, 37(1), 209-223. doi: <http://dx.doi.org/10.1007/s11069-005-4669-5>

Lee, J.-H., & Kim, Y.-G. (2001, January 01). A stage model of organizational knowledge management: A latent content analysis. *Expert Systems with Applications*, 20(4), 299-311. doi: [10.1016/S0957-4174\(01\)00015-X](https://doi.org/10.1016/S0957-4174(01)00015-X)

عنبری، موسی (۱۳۸۷). *جامعه‌شناسی فاجعه: کندوکاوی علمی پیرامون حوادث و سوانح در ایران*. تهران: دانشگاه تهران، موسسه انتشارات و چاپ. کریمی، سلمان (۱۳۹۰). *سامانه تخمین سریع خسارت و تلفات زلزله شهر تهران*. تهران: سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران. بازیابی از

http://ayazi.ir/SMA_Doc/Geomatic/Geomatic90/app/5.pdf

بوٹ، سایمون (۱۳۸۳، بهار). شبیه‌سازی تعاملی و آموزش مدیریت بحران: فنون جدید برای بهبود عملکرد (حسین حسینی، مترجم). *فصلنامه سیاست دفاعی*، ۱۲ (۲) (پیاپی ۴۶، ۱۲۱-۱۳۴). بازیابی از <http://www.magiran.com/magtoc.asp?mgID=1317&Number=46&Appendix=0>

Carlson, W. R. (1977). *Dialectic and rhetoric in Pierre Bayle*. (Unpublished doctoral dissertation). Yale University, USA.

بنهری، عبدالله (۱۳۸۳). *تاثیر اعتیاد و قاچاق موادمخدر بر امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران*. (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات، دانشکده علوم انسانی، تهران.

رحمتی، مهدی (۱۳۸۱). *بررسی جامعه‌شناختی عوامل موثر در خشونت و برخواستگری در ورزش فوتبال*. (رساله دکترا). دانشگاه تهران، دانشکده علوم اجتماعی، تهران. روحانی، محمدرضا (۱۳۸۸). *شناسایی و تحلیل فضایی کانون‌های جرم‌خیز شهری با استفاده از سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی (GIS): مطالعه موردی شهر کاشان*. (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه زنجان، دانشکده علوم انسانی، زنجان.

سحابی، جلیل (۱۳۸۴). *بررسی مقایسه‌ای نابرابری اجتماعی در کردستان ایران و عراق*. (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه تهران، دانشکده علوم اجتماعی، تهران.

در صورت سؤال و ابهام درباره نحوه استناد در متن و نوشتن منابع از طریق پست الکترونیکی با فصلنامه مکاتبه نمایید.

کاهش آسیب‌پذیری فضاهای دانشگاهی در برابر زلزله: پیشنهادهایی برای دانشکده مدیریت

و حسابداری دانشگاه شهید بهشتی^۱

دکتر علی‌رضا فلاحی^۱ و تارا جلالی^۲

۱. دانشیار و مدیر گروه بازسازی پس از سانحه، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

۲. کارشناس ارشد بازسازی پس از سانحه؛ دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی تهران، ایران (نویسنده مسئول). tara.jalali@gmail.com.

چکیده

زمینه و هدف: فضاهای آموزشی با توجه به تعداد بالای کاربران، قدمت و ناپایداری سازه‌ای از آسیب‌پذیری بالایی در برابر زلزله برخوردار می‌باشند. در میان فضاهای آموزشی، دانشگاه‌ها به دلیل وجود تعداد بالای کاربران و همچنین اسناد و مطالعات منحصر به فرد از جمله پایان‌نامه‌های دانشجویان در هنگام مواجه شدن با خطر از آسیب‌پذیری بیشتری برخوردار هستند. علاوه بر آسیب‌پذیری سازه‌ای، نابه‌سامانی‌های غیرسازه‌ای و همچنین کمبود آگاهی اساتید، دانشجویان و کارکنان دانشگاه‌ها از شرایط بحرانی و نحوه عملکرد در برابر بحران بر آسیب‌پذیری فضاها می‌افزاید. از این رو، در این مطالعه به منظور بررسی و ارائه راهکارهای تقلیل آسیب‌پذیری در برابر زلزله، دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه شهید بهشتی به عنوان مورد مطالعاتی برگزیده شده است.

روش: روش پژوهش توصیفی-تحلیلی از نوع پیمایشی است. داده‌های پژوهش از طریق پرسشنامه از اساتید، دانشجویان و کارکنان و مصاحبه با مسئولین دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه شهید بهشتی گردآوری شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش کمی (آماره‌های توصیفی و استنباطی) و کیفی (استفاده از SWOT) استفاده گردید. (۱)

یافته‌ها: آموزش‌های نظری و عملی در قالب برگزاری مانورها و کلاس‌های آموزشی در کنار به‌کارگیری اقدامات تقلیل آسیب‌پذیری‌های سازه‌ای و غیرسازه‌ای، نقش بسزایی دارند. همچنین مشخص نمودن نقاط امن و افزایش استحکام و پایداری عناصر و الحاقات غیرسازه‌ای نقش به‌سزائی در کاهش آسیب‌پذیری دانشکده ایفا می‌کنند.

نتیجه‌گیری: علاوه بر اقدامات تقلیل آسیب‌پذیری غیرسازه‌ای در فضاهای آموزشی، نقش آموزش در آمادگی هر چه بیشتر افراد در برابر سوانح مانند زمین‌لرزه بسیار مهم و حیاتی است.

کلیدواژه‌ها: آسیب‌پذیری فضاهای دانشگاهی، زلزله، تقلیل آسیب‌پذیری، آمادگی در برابر خطر، مدیریت بحران، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه شهید بهشتی، تهران.

◀ **استناد فارسی (شیوه APA، ویرایش ششم ۲۰۱۰):** فلاحی، علی‌رضا؛ جلالی، تارا (۱۳۹۲). کاهش آسیب‌پذیری فضاهای دانشگاهی در برابر زلزله: پیشنهادهایی برای دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه شهید بهشتی. *فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران*. ۳ (۲)، ۱۱۳-۱۲۲.

Vulnerability Reduction of Academic Spaces against Earthquake: Recommendations for Faculty of Accounting and Management, Shahid Beheshti University

Alireza Falahi,¹ PhD & Tara Jalali²

1. Associate Professor and Head of Post-Disaster Reconstruction Department, Shahid Beheshti University (SBU), Tehran, Iran.

2. Post-Disaster Reconstruction Department, Shahid Beheshti University (SBU), Tehran, Iran. (Corresponding Author). tara.jalali@gmail.com

ABSTRACT

Background and objective: Educational areas due to their high number of users, obsolescence and structural instabilities have a high vulnerability to earthquakes. Among educational centers universities because of the high number of users and also unique documents and studies such as the student's thesis are more vulnerable when encountered hazards. In addition to structural instabilities, unstructured disorders and also lack of awareness of university professors, students and staffs about disaster situation and their functions add to the vulnerability of the environment. Hence, in this article, in order to investigate and provide strategies to reduce vulnerability against earthquakes, Faculty of Accounting and Management at Shahid Beheshti University has been chosen as a case of study.

Method: This study is descriptive-analytical survey. Research data were gathered from questionnaires of professors, students and staffs and interview with officials in Faculty of Accounting and Management at Shahid Beheshti University. For data analysis quantitative (descriptive and inferential statistics) and qualitative (using SWOT) method was used.

Findings: Theoretical and practical trainings in form of maneuvering and training classes besides of using structural and non-structural vulnerability reduction measures play an effective role. Also determine safety places and increase the strength and stability of elements and non-structural extensions play an effective role in reducing vulnerability of the Faculty.

Conclusion: In addition to non-structural vulnerability reduction measures in an educational environment, the role of training in preparedness of people for disasters such as earthquake is very important and crucial.

KEYWORDS: Vulnerability of university spaces, Earthquake, Vulnerability reduction, Risk preparedness, Disaster management, Faculty of Accounting and Management, Shahid Beheshti University, Tehran.

► **Citation (APA 6th Ed.):** Falahi, A., & Jalali, T. (2013, summer). Vulnerability Reduction of Academic Spaces against Earthquake: Recommendations for Faculty of Accounting and Management, Shahid Beheshti University. *Disaster Prevention and Management Quarterly (DPMK)*, 3(2), 113-122.

تمهیدات کاهش خطرپذیری در بافت‌های تاریخی شهر قزوین^۱

راضیه محمدزاده

کارشناس ارشد بازسازی پس از سانحه، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، مدرس گروه امداد و نجات دانشگاه علمی- کاربردی هلال‌احمر اصفهان، اصفهان، ایران. rz.mhmdzd@gmail.com

چکیده

زمینه و هدف: بافت‌های تاریخی ذخایر غیرقابل‌جبران جوامع بوده و وارث سنت‌های ارزشمندی می‌باشند؛ اما متأسفانه بناهای این مناطق نه تنها فرسوده‌اند بلکه دارای زیرساخت‌های قدیمی بوده و قادر به مقاومت در برابر سوانح و مخاطرات طبیعی مانند زلزله نمی‌باشند. آسیب‌پذیری میراث فرهنگی در مناطق زلزله‌خیز و راهکارهای کاهش خطرپذیری از جمله چالش‌های مدیران این جوامع می‌باشند. استقرار استان قزوین بر پهنه لرزه‌خیزی و سابقه زلزله‌های مخرب، لزوم توجه ویژه به موضوع کاهش خطرپذیری بافت‌های تاریخی را مورد تأکید قرار می‌دهد. مقاله حاضر ضمن بررسی آسیب‌پذیری‌های بافت تاریخی قزوین به موضوع مهم کاهش خطرپذیری می‌پردازد.

روش: روش مطالعه توصیفی-پیمایشی با رویکرد کیفی و شامل مطالعات اسنادی، مشاهده و مصاحبه در ۱۳۸۴-۱۳۸۵ است. تحقیق مبتنی بر بررسی اسناد فرادست، جستجوی اینترنتی، مطالعات مشابه در سایر شهرهای دارای بافت‌های تاریخی و همچنین مصاحبه با صاحب‌نظران، مطلعین محلی و دانشگاهیان است. جامعه آماری ۴۵ نفر از ساکنان منطقه و کسبه شاغل که به‌طور تصادفی سیستماتیک انتخاب شدند و نیز کلیه مسئولین و متخصصین مرتبط با موضوع و صاحب‌نظران مدیریت بحران که به ترتیب از طریق پرسشنامه و مصاحبه عمیق به سؤالات پاسخ داده‌اند می‌باشد.

یافته‌ها: تجربه‌های موجود جهانی نشان می‌دهد که ایمن‌سازی منظر شهری در بافت‌های تاریخی از دو دیدگاه قابل مطالعه می‌باشند (منظر عینی و منظر ذهنی). در منظر عینی موضوع مطالعه روش‌های کاهش خطر در بخش‌های قابل‌رؤیت شهر مانند جداره‌ها، آویزها، بالکن‌ها، تابلوها، مبلمان شهری و غیره است. درحالی‌که منظر ذهنی به طرح تصمیم‌سازانین در هنگام وقوع سوانح برای فرار و تخلیه سریع و یافتن نقاط امن می‌پردازد.

نتیجه‌گیری: چنانچه رویکردی ترکیبی از راهکارهای مهندسی (سخت‌افزاری) با هدف مقاوم‌سازی اجزای غیرسازه‌ای و مبلمان شهری و راهکارهای برنامه‌ریزی (نرم‌افزاری) به منظور آموزش و اطلاع‌رسانی به اهالی بافت تاریخی قزوین اتخاذ گردد، گام‌هایی در راستای کاهش خطرپذیری محله تاریخی شهر قزوین برداشته خواهد شد.

کلیدواژه‌ها: کاهش خطرپذیری شهری، بافت تاریخی شهری، منظر عینی و ذهنی، قزوین.

◀ **استناد فارسی (شیوه APA، ویرایش ششم ۲۰۱۰):** محمدزاده، رضیه (۱۳۹۲). تمهیدات کاهش خطرپذیری در بافت‌های تاریخی شهر قزوین. *فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران*، ۳(۲)، ۱۲۳-۱۳۲.

Risk Reduction Measures in Qazvin Historical Contexts

Raziyeh Mohammadzadeh

MS of Post-Disaster Reconstruction, Shahid Beheshti Univ. (SBU), & Instructor of Iran Helal Institute of Applied-Science & Technology (HELAL-UAST), Isfahan, Iran.

ABSTRACT

Background and Objectives: Historical contexts are irreparable resources of societies and are inheritor of valuable traditions; unfortunately buildings of these areas are not worn structures but they had old infrastructures and can't resist against incidents and natural disasters such as earthquake. Vulnerability of cultural heritage in seismicity areas and risk reduction strategies are management challenges of these communities. Establishment of Qazvin province with a seismicity zone and history of destructive earthquakes there, are emphasized necessity of paying special attention to the subject of risk reduction of historical contexts. This article in addition to reviewing vulnerabilities of Qazvin historical context, discusses risk reduction.

Method: Method of this study is descriptive-survey with qualitative approach and consists of documents, observation and interview in 1384-1385. This research is based on a review of national documents, internet search, similar studies in other historical cities and also interviews with experts, academics and local knowers. Statistical population is consisting of 45 people of residents and shopkeepers who systematically randomly selected and all relevant authorities and experts in disaster management which answer questions through questionnaire and in-depth interviews respectively.

Findings: The international experiences show that immunization of urban landscape in historical contexts can be studied from two perspectives (objective and subjective aspect). In objective aspect, subject of study is using risk reduction methods in visible parts of cities such as walls, hangings, balconies, paintings, urban furniture and etc. While the subjective aspect addresses residents' decision plan in disaster to escape and quick evacuation and finding safe places.

Conclusion: If a combined approach of engineering solutions (hardware) takes with the aim of strengthening of nonstructural components and urban furniture and programming strategies (software) in order to educate and inform people of the historical context of Qazvin, steps would be taken for risk reduction of the historical neighborhood of Qazvin.

KEYWORDS: Urban risk reduction, Urban historical context, Subjective and objective aspects, Qazvin.

► **Citation (APA 6th Ed.):** Mehdiadeh, R. (2013, Summer). Risk reduction measures in Qazvin historical contexts. *Disaster Prevention and Management Quarterly (DPMK)*, 3 (2), 123-132.

۱. این مقاله برگرفته بخشی از پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد بازسازی پس از سانحه دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه شهید بهشتی تحت عنوان «مدیریت ایمن‌سازی کالبدی بافت تاریخی قزوین» به راهنمایی دکتر علیرضا فلاحی و مشاوره دکتر علی غفاری گرفته شده است.

مروری بر راهکارهای نوین پیشگیری و مقابله با سیلاب در مناطق شهری: سیل متروی تهران

فرشته اصلانی^۱ و پوریا عامری^۲

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد بازسازی پس از سانحه، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.
 ۲. دانشجوی کارشناسی ارشد بازسازی پس از سانحه، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول)

pouria.ameri@gmail.com

چکیده

زمینه و هدف: فرسایش خاک، گسترش شهرنشینی و تغییرات آب و هوایی باعث افزایش آسیب پذیری مناطق شهری در برابر سیلاب می شود. از طرف دیگر، صنعت ساختمان نقش بسزایی در زندگی مسالمت آمیز با سوانح از جمله سیلاب ایفا می کند. بالأخص در مناطق با تراکم شهری بالا، رویکرد زندگی با سوانح می تواند راهحلی با قابلیت تطبیق بالا با مشکلات و مسائل آینده به حساب آید. این مقوله در حال حاضر به خلق ایده ها و راهکارهای عملی مختلفی منجر شده است که در قالب این مقاله شماری از این راه حل ها بر شمرده خواهد شد.

روش: روش این مقاله بررسی اسناد، متون و مدارک مکتوب در زمینه مدیریت، کاهش آسیب پذیری و مقابله با سیلاب می باشد که با بررسی این اطلاعات به وجوه مختلف جلوگیری و کاهش خطرات ناشی از سانحه سیلاب پرداخته و در نهایت چندین روش و راهکار عملی ارائه می دهد.

یافته ها: نتایج حاصل از تحقیق در چهار عنوان کلی دسته بندی می شود. دسته اول، راهکارهای دفاعی چند عملکردی، دسته دوم، راهکارهای شناوری و ساختمان های دوزیست و گروه سوم و چهارم، تدابیر به روز تر بیوتکنیکی و نانوفناوری که نمونه هایی از این راهکارها در مقاله مورد نظر ارائه شده است.

نتیجه گیری: به طور کلی سه راهبرد اجرایی در جهت کاهش آسیب پذیری در مقابل سیل وجود دارد: اول، راهکارهای دفاعی در برابر سیل، دوم، راهکارهای مربوط به دوری گزیدن از اماکن در معرض خطر سیلاب (نظیر جایجایی که اکثراً در قالب راهکارهای شهرسازانه قرار می گیرد) و سوم، راهکارهای مربوط به زندگی مسالمت آمیز با قبول خطر سیل. در این مقاله با تمرکز بیشتر به موارد اول و سوم برخی از راهکارهای معمارانه معرفی می گردد. شایان ذکر است که امروزه در اغلب مناطق سیل خیز در سراسر دنیا توجه بیشتر به این دو راهکار عمده معطوف گردیده است.

کلیدواژه ها: مدیریت سیلاب شهری، بازسازی پس از سانحه، سوانح طبیعی، سیلاب، رویکرد دفاعی، رویکرد زندگی با سوانح، کاهش خطر سیل، سیل متروی تهران.

◀ **استناد فارسی (شیوه APA، ویرایش ششم ۲۰۱۰):** اصلانی، فرشته؛ عامری، پوریا (۱۳۹۲، تابستان). مروری بر راهکارهای نوین پیشگیری و مقابله با سیلاب در مناطق شهری: سیل متروی تهران. *فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران*، ۳(۲)، ۱۳۳-۱۴۴.

An Overview of New Strategies in Flood Prevention in Urban Areas: Tehran Subway Flood

Pouria Ameri & Fereshteh Aslani

1. Master of Post-Disaster Reconstruction Program Candidate, SBU, Tehran, Iran.
2. Master of Post-Disaster Reconstruction Program Candidate, SBU, Tehran, Iran.

ABSTRACT

Background and objective: Soil erosion, development of urbanization and climate changes will increase vulnerability of urban areas against floods. On the other hand, construction industry plays a significant role in living peacefully with incidents such as floods. Especially in areas with high urban density, living with incidents can consider a high adaptive solution for future problems and issues. This category has led to create ideas and different practical methods that in this article will be mentioning some of them.

Method: This study reviews documents, literature and written texts in the field of management, vulnerability reduction and dealing with floods and addresses various aspects of prevention and flood risk reduction and finally provides some practical methods and solutions.

Findings: The Results classified in four general categories: First, multi-functional defensive methods, second, floating methods and amphibious buildings and third and fourth category are up to date biotechnical and Nano-technological measures which present some examples of these methods here.

Conclusion: Generally, there are three implemented strategies to reduce vulnerability to floods: First, defensive strategies against flood, second, strategies related to avoiding flood risk areas (such as displacement which is mostly in the form of urbanism strategies) and the third, strategies related to a peaceful life with accepting flood risk. In this paper with a focus on the first and third strategies, some architectural guidelines were introduced. Remarkably, today in the most flood prone areas all around the world, more attention has been focused on these two main strategies.

KEYWORDS: Urban flood management, Post-disaster reconstruction, Disasters, Flood, Defensive approach, Living with incidents, Flood risk reduction, Tehran, Tehran subway flood.

► **Citation (APA 6th Ed.):** Ameri, P. & Aslani, F. (2013, Summer). An overview of new strategies in flood prevention in urban areas: Tehran subway flood. *Disaster Prevention and Management Quarterly (DPMK)*, 3 (2), 133-144.

پناهگاه‌ها و نقش آن‌ها در کاهش آسیب‌پذیری انسانی در سوانح هسته‌ای در کشور سوئیس

هاله مهدی‌پور

دانشجوی کارشناسی ارشد بازسازی پس از سانحه، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران. haleh_mehdipour@yahoo.com

چکیده

زمینه و هدف: با توسعه، احتمال حمله به کشورهای دارای موقعیت حساس همانند ایران افزایش پیدا کرده است. پدافند غیرعامل راه‌حل مناسبی جهت کاهش آسیب‌پذیری‌ها در برابر تهدیدات هسته‌ای می‌باشد. پناهگاه‌ها یکی از شاخه‌های پدافند غیرعامل است که سعی شده در این مقاله به انواع آن و همچنین به تجربه کشورهای پیش‌قدم در ارتباط با این موضوع پرداخته شود.

روش: این مطالعه مروری است که به بررسی مقالات و اسناد داخلی کشور و همچنین کشورهای خارجی از قبیل سوئیس و استفاده از تجارب آن‌ها در این زمینه و در نهایت جمع‌بندی مدارک و مطالعات موجود پرداخته است.

یافته‌ها: این مقاله به بررسی قوانین لازم برای احداث یک پناهگاه پرداخته، علی‌الخصوص به پناهگاه‌های سوئیس توجه شده است و سعی در یافتن نکات کلیدی برای ساخت یک پناهگاه برای کاهش آسیب‌پذیری سکونتگاه‌های انسانی در مقابل این سانحه شده است و در نهایت پیشنهادهایی معمارانه در این زمینه شده است.

نتیجه‌گیری: با توجه به آنچه از بررسی انواع پناهگاه‌ها در کشور سوئیس انجام شد، می‌توان نتیجه گرفت که برای کاهش آسیب‌پذیری سکونتگاه‌ها در مقابل سوانح هسته‌ای باید به ساخت پناهگاه‌ها روی آورد. برای ساخت یک پناهگاه باید به عوامل مختلفی از جمله مدت زمان اقامت، نوع سلاح مورد حمله، نوع مصالح، تعداد جمعیتی که قرار است در آن ساکن شوند و امکان چندمنظوره بودن آن توجه شود و هر کدام از این موارد بر اساس نوع شرایط به کار برده می‌شود.

کلیدواژه‌ها: پناهگاه‌های هسته‌ای، پدافند غیرعامل، ضوابط طرح معماری، مقررات سوئیس، جملات هسته‌ای.

◀ **استناد فارسی (شیوه APA، ویرایش ششم ۲۰۱۰):** مهدی‌پور، هاله (۱۳۹۲). تابستان. پناهگاه‌ها و نقش آن‌ها در کاهش آسیب‌پذیری انسانی در سوانح هسته‌ای در کشور سوئیس. *فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران*، ۳(۲)، ۱۴۵-۱۶۰.

Shelters and Their Role in Reducing Human Vulnerability in the Nuclear Accidents in Switzerland

Haleh Mehdipour

MA Student in Post-Disaster Reconstruction, Shahid Beheshti Univ. (SBU), Tehran, Iran.

ABSTRACT

Background and objective: After development, the probability of attack on the countries which has critical situation, such as Iran, has increased. Passive defense is an appropriate method in order to reduce vulnerability against nuclear threats. Shelters are one branch of passive defense which in this paper has tried to address different types of shelters as well as the experiences of pioneering countries in this regard.

Method: This study reviews domestic papers and documents in addition to those of foreign countries such as Switzerland and uses their experiences, and finally sums up existing documents and studies.

Findings: This paper discusses necessary rules for constructing a shelter especially in Switzerland and tries to find key points to build a shelter to reduce vulnerability of human settlements against this incident; finally architectural suggestions are made in this regard.

Conclusion: According to surveys of sheltering in Switzerland, it can be concluded that to reduce vulnerability of settlements against nuclear accidents, should construct shelters. To build a shelter should pay attention to several factors such as duration of residence, type of attack weapon, type of the materials used in construction, the number of people that are going to live in the shelter and the possibility of its multifunctional; and each of these is used depending on the circumstances.

KEYWORDS: Nuclear shelters, Passive Defense, Architectural design rules, Switzerland rules, Nuclear attacks.

► **Citation (APA 6th ed.):** Mehdipour, H. (2013, Summer). Shelters and their role in reducing human vulnerability in the nuclear accidents in Switzerland. *Disaster Prevention and Management Quarterly (DPMK)*, 3(2), 145-160.

تمهیدات معماری و شهرسازی جهت کاهش آسیب پذیری در مقابل طوفان

و سیلاب به ویژه در مناطق ساحلی

آناهیتا امیدی^۱ و سهیل محمودی^۲

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد بازسازی پس از سانحه، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول)

omidi.anahita89@yahoo.com

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد بازسازی پس از سانحه، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: در دهه اخیر به علت بالا آمدن سطح آب‌ها و همچنین تغییرات آب‌وهوایی طوفان‌ها، به خصوص طوفان‌های ساحلی در کلبه مناطق جهان افزایش یافته است. عدم به کارگیری تمهیدات لازم در این مناطق از دلایل آسیب‌پذیری سکونتگاه‌های انسانی است. لذا ارائه تمهیدات لازم جهت کاهش آسیب‌پذیری مجتمع‌های زیستی در برابر این خطر امری ضروری به نظر می‌رسد.

روش: این مطالعه نوعی مطالعه مروری است که با بررسی متون و مقالات تخصصی پیرامون تجارب کشورهای دیگر در جهت مقابله با سانحه طوفان و تجزیه و تحلیل آن‌ها به منظور آموختن تمهیدات به کاررفته جهت کاهش خطر و افزایش آمادگی پرداخته است.

یافته‌ها: برخی از تمهیدات معماری و شهرسازی ارائه شده به صورت کالبدی تأثیرگذار می‌باشند که شامل استفاده از کرکره‌ها، دیده بان و پنل‌های طوفان و همچنین حائل‌های ساحلی در پوشش ساختمان است. به کارگیری موانع طوفان و لنگرگاه‌ها از دیگر اقدامات این دسته است. گروه دیگری از تمهیدات از جمله: حفاظت از زیستگاه‌های طبیعی و استفاده از آن، وضع مقررات استفاده از زمین، تدوین برنامه‌های آموزشی و گسترش بیمه، جمع‌آوری نظامند داده‌ها و ایجاد سیستم‌های هشدار به صورت غیر کالبدی و مدیریتی اثربخش می‌باشند.

نتیجه‌گیری: برای پیشگیری یا کاهش اثرات طوفان، اتخاذ مباحث فنی از یک سو و مدیریت بحران و برنامه‌ریزی چگونگی مقابله با حوادث ناشی از طوفان از سوی دیگر مورد نیاز است. ارائه راهکارهای مناسب، سبب کاهش آسیب‌پذیری جوامع و افزایش آمادگی در چرخه مدیریت بحران شده و همچنین کنترل و ساماندهی این شرایط را در حین و پس از بحران تسهیل می‌بخشد.

کلیدواژه‌ها: کاهش آسیب‌پذیری طوفان و سیلاب، معماری، شهرسازی، طوفان‌های ساحلی، مدیریت بحران.

◀ **استناد فارسی (شیوه APA، ویرایش ششم ۲۰۱۰):** امیدی، آناهیتا؛ محمودی، سهیل (۱۳۹۲، تابستان). تمهیدات معماری و شهرسازی جهت کاهش آسیب‌پذیری در مقابل طوفان و سیلاب به ویژه در مناطق ساحلی. *فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران*، ۳(۲)، ۱۶۱-۱۷۷.

Architectural and Urban Planning Measures for Vulnerability Reduction Against Storm and Flood particularly in Coastal Regions

Anahita Omidi & Soheil Mahmoodi

MS Students of Post-Disaster Reconstruction, Faculty of Architecture and Urban Planning, Shahid Beheshti University (SBU), Tehran, Iran.

ABSTRACT

Background and objective: In recent decade, due to rising in water level and also climate change, hurricanes particularly coastal storms have increased in all areas of the world. Lack of using necessary measures in these areas is one of the reasons behind human settlements' vulnerability. Therefore proposed measures to reduce vulnerability in biological complexes seem essential against this hazard.

Method: This study reviews documents and expertise articles about the experiences of other countries in order to deal with storm incidents and analysis of them to learn applied measures for risk reduction and increasing preparedness.

Findings: Some of the proposed architectural and urban planning measures are effective as structural forms, including the use of shutters, storm watches and storm panels and also coastal armor screen. Storm barriers and harbors are the other implements employed in this category. Another group of measures including the protection of natural habitats and use of it, land use regulations, development of training programs and expand insurance, systematic data collection and establishing warning systems, are effective as management practices and non-structural actions.

Conclusion: To prevent or reduce the effects of the storm, taking technical issues on the one hand and disaster management and planning how to deal with incidents caused by storms, on the other hand, are required. Providing appropriate strategies causes reduction in communities' vulnerability and increases preparedness on disaster management cycle and will also facilitate the controlling and organizing of the situation during and after disasters.

KEYWORDS: Flood and storm vulnerability Reduction, Architecture, Urban planning, Coastal storm, Disaster management.

► **Citation (APA 6th Ed.):** Omidi, A. , & Mahmoodi, S. (2013, Summer). Architectural and urban planning measures for vulnerability reduction against storm and flood particularly in coastal regions. *Disaster Prevention and Management Quarterly (DPMK)*, 3(2), 161-177.

برنامه‌ریزی خطرپذیری لرزه‌ای

برنامه‌ریزی کاهش خطرپذیری لرزه‌ای یک واحد همسایگی در شهر بم از دیدگاه طراحی شهری^۱

نرگس شمالی^۱ و سایما خواجه‌ئی^۲

۱. کارشناسی ارشد بازسازی پس از سانحه، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول) Roia.shomali@yahoo.com

۲. کارشناسی ارشد بازسازی پس از سانحه، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران. Sayma.khajehei@gmail.com

چکیده

زمینه و هدف: بررسی بازسازی‌های انجام شده پس از زلزله ۱۳۸۲ بم در یکی از واحدهای همسایگی شهر بم به نام دشتو، نشان از توجه ویژه به بازسازی فضاهای مسکونی به صورت عام و کوتاهی در بازسازی فضاهای جمعی دارد. هدف این پژوهش با توجه به رویکرد کاهش خطرپذیری و نیز توجه به معیارهای طراحی شهری در ارتباط با سانحه، برنامه‌ریزی برای سامان‌دهی واحد همسایگی در راستای ایجاد فضاهای شهری عمومی به منظور افزایش وابستگی به مکان است.

روش: روش این تحقیق، روش توصیفی است. ابزار گردآوری داده‌ها برای بررسی اولیه از طریق منابع اینترنتی، اسناد و مدارک موجود، و بررسی میدانی از طریق مصاحبه با ۲۰ نفر از ساکنین محله دشتو به صورت تصادفی خوشه‌ای و مشاهده مستقیم محل در سال ۱۳۹۱ بوده است.

یافته‌ها: عدم وجود برنامه‌ریزی میان‌مدت و بلندمدت در بازسازی، نیاز به تحویل واحدهای مسکونی در حداقل زمان ممکن و عدم توجه به ساختار شهری و معماری بومی بم در طراحی فضاهای شهری، موجب ایجاد تضاد میان تصور عینی و ذهنی ساکنین شده است. مصاحبه با شهروندان بم حاکی از آن است که کمبود مکان‌های عمومی به منظور تفریح و تجمع خانواده‌ها و نابه‌سامانی فضاهای جمعی موجود، موجب افزایش انزوای بیش‌تر بومیان و بی میلی در برقراری ارتباط با تازه‌واردان شده است.

نتیجه‌گیری: لزوم در نظر داشتن برنامه‌های مربوط به سامان‌دهی و ایجاد فضاهای باز جمعی و چندمنظوره در کنار برنامه‌های مربوط به سامان‌دهی و خوانایی بافت و شبکه‌های ارتباطی، به منظور کاهش خطرپذیری لرزه‌ای و تقویت ریشه‌های اجتماعی و فرهنگی در برنامه‌های سامان‌دهی پس از سانحه. [بعد از اصلاحات، چکیده نباید بیش از ۲۵۰ کلمه باشد.]

کلیدواژه: برنامه‌ریزی خطرپذیری لرزه‌ای، واحد همسایگی، فضای عمومی، کاهش خطر لرزه‌ای، بم، دشتو.

◀ **استناد فارسی (شیوه APA، ویرایش ششم ۲۰۱۰):** شمالی، نرگس؛ خواجه‌ئی، سایما (۱۳۹۲). تابستان. برنامه‌ریزی کاهش خطرپذیری لرزه‌ای یک واحد همسایگی در شهر بم از دیدگاه طراحی شهری. *فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران*، ۳(۲)، ۱۷۸-۱۸۷.

Seismic Risk Reduction Planning of Bam Neighborhood from View of Urban Planning

Narges Shomali & Sayma Khajehei

M.A. Students of Post-Disaster Reconstruction, Shahid Beheshti University (SBU), Tehran, Iran.

ABSTRACT

Background: Reviewing the reconstruction after Bam earthquake 2003 in its neighborhood, Dashtoo shows that there is a particular attention to reconstructing residential areas in general and failure to rebuilding of public environment. The purpose of this study, considering the risk reduction approach and urban planning measurements in relation to the incident, is planning for organizing a neighborhood unit in order to create public urban spaces for increasing place dependence.

Methods: Method of this study is descriptive. Data for initial evaluation was gathered from internet resources, available documents and field survey from interview with 20 people of Dashtoo residents randomly and direct observation of the place in 2012.

Findings: Lack of medium and long term planning in reconstruction, the need for delivery of residential units in possible minimum time and lack of attention to urban structure and local architectural of Bam in urban design has caused a conflict between objective and subjective imagines. Interview with Bam citizens indicates that the lack of public places for recreation, presence of families and disorders of available spaces has increased more isolation of residents and unwillingness to communicate with newcomers.

Conclusion: It is necessary to consider organizing programs and establishing public and multipurpose spaces along with organizing communication network and context programs in order for seismic risk reduction and strengthening cultural and social roots in organizing programs after a disaster.

KEYWORDS: Seismic risk planning, Neighborhood unit, Public space, Seismic risk reduction, Bam, Dashtoo.

▶ **Citation (APA 6th Ed.):** Shomali, N. & Khajehei, S. (2013, Summer). Seismic risk reduction planning of Bam neighborhood from view of urban planning. *Disaster Prevention and Management Quarterly (DPMK)*, 3(2), 178-187.

۱. این مقاله مستخرج از پروژه درس کارگاه بازسازی شهر به مشخصات زیر است: شمالی، نرگس؛ خواجه‌ئی، سایما (۱۳۹۱). برنامه‌ریزی کاهش خطرپذیری لرزه‌ای در شهر بم، محله دشتو. دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهیدبهشتی (به راهنمایی دکتر زهرا اهری، دکتر شریف مطوف و مهندس آزاده لک).

تصمیم‌گیری بین‌سازمانی

مطالعه موردی تصمیم‌گیری هماهنگ در مدیریت بحران

والی اسمیت^۱ و جان داوول^۲ترجمه: علیرضا حسینی حاجیثی^۳۱. دانشکده سیستم‌های اطلاعاتی مدیریت، دانشگاه ادیت کووان، چرچ لند، دبلیو. ای. استرالیا (نویسنده مسئول). w.smith@ecu.edu.au

۲. گروه علوم رایانه، دانشگاه کالج لندن، لندن، بریتانیا.

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش زبان انگلیسی، تهران، ایران. alisky_72@yahoo.com

چکیده

یک مشکل همیشگی و قدیمی در مدیریت واکنش به بحران، عدم هماهنگی بین‌سازمانی متعدد دخیل است. این مقاله یک مطالعه موردی از هماهنگی بین‌سازمانی طی واکنش به حادثه‌ای در راه‌آهن بریتانیا را گزارش می‌کند. این مطالعه، دو دلیل احتمالی ناهماهنگی را بررسی کرده است: اولی، مدل‌های ذهنی فاقد اشتراک با یکدیگر؛ و دوم، کشمکش احتمالی بین نیاز به تصمیم‌گیری توزیعی و ماهیت تصمیم‌گیری فردی. با شش نفر از سه سازمان واکنشی، مصاحبه انجام گرفت. تجزیه و تحلیل وقایع گزارش‌شده نشان می‌دهد که هماهنگی بین‌سازمانی دچار مشکلات گسترده در ایجاد یک *مدل ذهنی انعطاف‌پذیر مشترک*، یا به عبارتی تصویر ذهنی مشترک از خود فرایند تصمیم‌گیری و افراد مشارکت‌کننده در آن می‌باشد. ممکن است این مشکل، یک مشکل ذاتی در توسعه انعطاف‌پذیر سازمان‌های متشکل موقتی از چند سازمان باشد. تجزیه و تحلیل‌ها بر تصمیم‌گیری توزیعی برای این مسئله متمرکز بود که چگونه مجروحان از یک منطقه دورافتاده به بیمارستان منتقل شوند. این تصمیم باعث پیدایش فنی شد که در این‌جا با عنوان *توالی چندانتخابی مطرح* می‌شود و با مدل‌های تحلیلی تصمیم‌گیری فردی و همچنین مبتنی بر تشخیص، تفاوت دارد. به نظر می‌رسد توالی چندانتخابی برای مقابله با عدم اطمینان، فن موثری باشد اما خود بعداً به منبع مشکل‌سازی برای هماهنگی بین‌سازمانی بدل شد. **کلیدواژه‌ها:** هماهنگی، تصمیم‌گیری تیمی، مدیریت شرایط اضطراری، مدل‌های ذهنی مشترک، انگلستان، حوادث راه‌آهن.

◀ **استناد فارسی (شیوه APA، ویرایش ششم ۲۰۱۰):** اسمیت، والی؛ داوول، جان (۱۳۹۲، تابستان). مطالعه موردی تصمیم‌گیری هماهنگ در مدیریت بحران (علیرضا حسینی حاجیثی، مترجم). *فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران*، ۳(۲)، ۱۸۸-۲۰۰.

A Case Study of Co-ordinative Decision-Making in Disaster Management

Wally Smith¹ & John Dowel²Translated by Alireza Hosseini-Hajeie³1. School of Management Information Systems, Edith Cowan University, Churchlands WA 6018, Australia. w.smith@ecu.edu.au

2. Department of Computer Science, University College London, Gower Street, London WC1E 6BT, UK.

3. MA Student in English Teaching, Tehran, Iran.

ABSTRACT

A persistent problem in the management of response to disasters is the lack of coordination between the various agencies involved. This paper reports a case study of inter-agency co-ordination during the response to a railway accident in the UK. The case study examined two potential sources of difficulty for coordination: first, poorly shared mental models; and, second, a possible conflict between the requirements of distributed decision-making and the nature of individual decision-making. Interviews were conducted with six individuals from three response agencies. Analysis of reported events suggested that inter-agency co-ordination suffered through a widespread difficulty in constructing a *reflexive shared mental model*; that is, a shared mental representation of the distributed decision-making process itself, and its participants. This difficulty may be an inherent problem in the flexible development of temporary multi-agency organizations. The analysis focused on a distributed decision over how to transport casualties from an isolated location to hospital. This decision invoked a technique identified here as the *progression of multiple options*, which contrasts with both recognition-primed and analytical models of individual decision-making. The progression of multiple options appeared to be an effective technique for dealing with uncertainty, but was a further source of difficulty for inter-agency co-ordination.

KEYWORDS: Co-ordination, Team decision-making, Disaster, Emergency management, Shared mental models, UK, Railway accidents.

► **Citation (APA 6th ed.):** Smith, W. & Dowel, J. (2013, Summer). A case study of co-ordinative decision-making in disaster management (Alireza Hosseini-Hajeie, Trans). *Disaster Prevention and Management Quarterly (DPMK)*, 3(2), 188-200.

بهترین اقدامات در ارتباطات بحران: فرآیند میزگرد تخصصی

متیو دابلیو. سیگر^۱

استاد و رئیس ارتباطات دانشگاه ایالتی وین، دیتروید، ایالت میشیگان، ایالت متحده آمریکا

ترجمه: سیدوحید دشتیان مقدم^۲

کارشناسی ارشد زیان‌شناسی همگانی، vahidmoghadam07@yahoo.com

چکیده

توصیف «بهترین اقدامات» به‌طور گسترده برای بهبود عملکرد سازمانی و حرفه‌ای استفاده می‌شود. این تحلیل، بهترین اقدامات را در زمینه ارتباطات بحران به صورت فرمی از رویکرد نظری پایه‌ای برای بهبود اثربخشی ارتباطات بحران به‌ویژه در زمینه بحران‌های بزرگی که به‌صورت همگانی مدیریت می‌شوند، توصیف می‌کند. نتایج میزگرد تخصصی ارتباطات بحران مورد بازنگری قرار گرفت. در این مقاله بهترین اقدامات برای ارتباطات مؤثر بحران که از طریق این فرآیند تولید شده، ارائه و توصیف می‌شوند.

کلیدواژه‌ها: ارتباطات بحران، بلایا، ارتباطات ریسک، ریسک، بهترین اقدامات.

◀ **استناد فارسی (شیوه APA، ویرایش ششم ۲۰۱۰):** سیگر، متیو دابلیو. (۱۳۹۲، تابستان). بهترین اقدامات در ارتباطات بحران: فرآیند میزگرد تخصصی (سیدمحمد دشتیان مقدم، مترجم). *فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران*، ۳(۲)، ۲۰۱-۲۱۱.

Best Practices in Crisis Communication: An Expert Panel Process

Matthew W. Seeger

Professor and Chair of Communication at Wayne State University, Detroit MI, USA. matthew.seeger@wayne.edu

Translated by: Seyed Vahid Dashtian-Moghadam

ABSTRACT

The description of “best practices” is widely used to improve organizational and professional practice. This analysis describes best practices in crisis communication as a form of grounded theoretical approach for improving the effectiveness of crisis-communication specifically within the context of large publicly-managed crises. The results of a panel of crisis communication experts are reviewed. Ten best practices for effective crisis communication, which were synthesized from this process, are presented and described.

KEYWORDS: Crisis Communication, Disasters, Risk Communication, Risk, Best Practices.

► **Citation (APA 6th Ed.):** Seeger, M. W. (2013, Summer). Best practices in crisis communication: An expert panel process. *Disaster Prevention and Management Quarterly (DPMK)*, 3(2), 201-211.

مفهوم بهترین اقدامات، رویکردی رایج برای بهبود عملکرد حرفه‌ای و سازمانی در عرصه گسترده‌ای از حوزه‌ها شامل بسیاری از زمینه‌های ارتباطات می‌باشد. این موضوع شامل حوزه‌های متنوعی مانند ارتباطات دسته‌جمعی، ارتباطات سلامت، روابط عمومی، ارتباطات کارکنان، ارتباطات سهام‌داران و ارتباطات تغییر در میان دیگران می‌شود (جامعه روابط عمومی آمریکا^۱).

هدف از این تحلیل توصیف بهترین اقدامات در ارتباطات بحران می‌باشد. هدف من مشخص کردن رویکرد بهترین اقدامات به عنوان شکلی از نظریه پایه به منظور بهبود فرآیند بهترین اقدامات و توصیف ویژه نقش آن در ارتباطات بحران می‌باشد. نتایج میزگرد بهترین اقدامات از دیدگاه متخصصین ارتباطات بحران نیز عرضه می‌گردد. این روش‌ها سپس به صورت مجموعه‌ای از ده اقدام برتر جامع برای ارتباطات مؤثر بحران تولید می‌شوند.^۳

1. best practices

2. Public Relations Society of America. (PRSA)

۳. این پروژه توسط مرکز ملی ایمنی مواد غذایی و دفاع مورد حمایت واقع شده است. حمایت بیشتر به وسیله بنیاد ملی علوم تحت گرانت علمی شماره ۰۴۲۸۲۱۶ ارائه شده است. هرگونه نظر، یافته و نتیجه‌گیری یا پیشنهادها بیان شده در این مقاله نظرات مؤلف هستند و الزاماً منعکس‌کننده دیدگاه‌های بنیاد ملی علوم (NSF) نیستند.

نمایه سالانه دوره سوم، شماره ۲ (تابستان ۱۳۹۲)

◀ پدیدآوردگان

اسمیت، والی ۱۸۷-۲۰۰	بافت تاریخی شهری ۱۲۳-۱۳۲
اصلانی، فرشته ۱۳۳-۱۴۴	بهترین اقدامات ۲۰۱-۲۱۱
امیدی، آناهیتا ۱۶۱-۱۷۷	پدافند غیرعامل ۱۴۵-۱۶۰
جلالی، تارا ۱۱۳-۱۲۲	پناهگاه‌های هسته‌ای ۱۴۵-۱۶۰
حسینی حاجی، علیرضا ۱۸۷-۲۰۰	تصمیم‌گیری تیمی ۱۸۷-۲۰۰
خواجه‌ئی، سایما ۱۷۸-۱۸۷	تقلیل آسیب‌پذیری ۱۱۳-۱۲۲
داول، جان ۱۸۸-۲۰۰	تهران ۱۱۳-۱۲۲
دشتیان‌مقدم، سیدوحید ۲۰۱-۲۱۱	حوادث راه‌آهن ۱۸۷-۲۰۰
سیگر، متیو دابلو ۲۰۱-۲۱۱	دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه شهید بهشتی ۱۱۳-۱۲۲
شمالی، نرگس ۱۷۸-۱۸۷	رویکرد دفاعی ۱۳۳-۱۴۴
عامری، پوریا ۱۳۳-۱۴۴	رویکرد زندگی با سوانح ۱۳۳-۱۴۴
فلاحی، علی‌رضا ۱۱۳-۱۲۲	ریسک ۲۰۱-۲۱۱
محمدزاده، راضیه ۱۲۳-۱۳۲	زلزله ۱۱۳-۱۲۲
محمودی، سهیل ۱۶۱-۱۷۷	سوانح طبیعی ۱۳۳-۱۴۴
مهدی‌پور، هاله ۱۴۵-۱۶۰	سیل متروی تهران ۱۳۳-۱۴۴
	سیلاب ۱۳۳-۱۴۴
	شهرسازی ۱۶۱-۱۷۷
	ضوابط طرح معماری ۱۴۵-۱۶۰
	طوفان‌های ساحلی ۱۶۱-۱۷۷
	قزوین ۱۲۳-۱۳۲
	کاهش آسیب‌پذیری طوفان و سیلاب ۱۶۱-۱۷۷
	کاهش خطر سیل ۱۳۳-۱۴۴
	کاهش خطرپذیری شهری ۱۲۳-۱۳۲
	مدل‌های ذهنی مشترک ۱۸۷-۲۰۰
	مدیریت بحران ۱۱۳-۱۲۲
	مدیریت بحران ۱۶۱-۱۷۷
	مدیریت سیلاب شهری ۱۳۳-۱۴۴
	مدیریت شرایط اضطراری ۱۸۷-۲۰۰
	معماری ۱۶۱-۱۷۷
	مقررات سوئیس ۱۴۵-۱۶۰
	منظر عینی و ذهنی ۱۲۳-۱۳۲
	هماهنگی ۱۸۷-۲۰۰

◀ عنوان

- برنامه‌ریزی کاهش خطرپذیری لرزه‌ای یک واحد همسایگی در شهر
 بم از دیدگاه طراحی شهری ۱۷۸-۱۸۷
- بهترین اقدامات در ارتباطات به هنگام بحران: فرآیند میزگرد
 تخصصی ۲۰۱-۲۱۱
- پناهگاه‌ها و نقش آن‌ها در کاهش آسیب‌پذیری انسانی در سوانح
 هسته‌ای در کشور سوئیس ۱۴۵-۱۶۰
- تمهیدات کاهش خطرپذیری در بافت‌های تاریخی شهر قزوین
 ۱۲۳-۱۳۲
- تمهیدات معماری و شهرسازی جهت کاهش آسیب‌پذیری در مقابل
 طوفان و سیلاب به ویژه در مناطق ساحلی ۱۶۱-۱۷۷
- کاهش آسیب‌پذیری فضاهای دانشگاهی در برابر زلزله: پیشنهادهایی
 برای دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه شهید بهشتی
 ۱۱۳-۱۲۲
- مروری بر راهکارهای نوین پیشگیری و مقابله با سیلاب در مناطق
 شهری: سیل متروی تهران ۱۳۳-۱۴۴
- مطالعه موردی تصمیم‌گیری هماهنگ در مدیریت بحران ۱۸۷-
 ۲۰۰

◀ موضوع

- آسیب‌پذیری فضاهای دانشگاهی ۱۱۳-۱۲۲
- آمادگی در برابر خطر ۱۱۳-۱۲۲
- ارتباطات بحران ۲۰۱-۲۱۱
- ارتباطات ریسک ۲۰۱-۲۱۱
- انگلستان ۱۸۷-۲۰۰
- بازسازی پس از سانحه ۱۳۳-۱۴۴

فرم اشتراک فصلنامه

از متقاضیان محترمی که تمایل به اشتراک فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران دارند درخواست می‌شود موارد ذیل را تکمیل و مبلغ اعلام شده در جدول را به شماره حساب ۲۱۲۳ بانک شهر، شعبه حساب‌های دولتی به نام درآمدهای عمومی شهرداری تهران واریز نمایند؛ سپس با ارسال فرم اشتراک و اسکن اصل فیش بانکی به دفتر فصلنامه نسبت به برقراری اشتراک اقدام نمایند.

پست الکترونیک: journal@tdmmo.ir یا rcs.tdmno@gmail.com

تلفن: ۴۴۲۴۴۰۴۰

نمبر: ۴۴۲۷۲۰۰۹

آدرس فصلنامه: تهران، انتهای غربی بزرگراه جلال آل احمد، نرسیده به بزرگراه آیت‌الله اشرفی اصفهانی، نبش خیابان نهم شمالی، سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران، دفتر فصلنامه

هزینه اشتراک به انضمام هزینه پست		
۲۴۰۰۰۰	تهران	یکساله (۴ شماره)
۲۶۰۰۰۰	شهرستان	یکساله (۴ شماره)

مشخصات متقاضی

نام و نام خانوادگی / نام موسسه / نام سازمان:

تعداد نسخه:

نشانی:

کد پستی:

صندوق پستی:

تلفن:

Disaster Prevention and Management Knowledge (DPMK) Quarterly is a scholarly, peer-reviewed journal that publishes research (original) papers, review articles and case studies on issues related to disaster management, mitigation, preparedness, response, recovery, risk management... We welcome articles from practitioners and scholars in all disciplines applying various methodologies to the studies of disaster management. Manuscripts should be submitted to the journal address or e-mail. Be sure that the manuscript has not been published elsewhere nor it is under consideration by any other publication (e.g. Journal or book chapter) at the same time. The papers should not be presented at any national or international seminars or conferences.

CONTENTS

Earthquake Vulnerability Reduction in Academic Spaces: Recommendations for Shahid Beheshti University, Faculty of Management and Accounting

Alireza Fallahi, *PhD* & Tara Jalali

Risk Reduction Measures in Qazvin Historical Contexts

Razieyeh Mohammadzadeh

An Overview of New Strategies in Flood Prevention in Urban Areas: Tehran Subway Flood

Fereshteh Aslani & Pouria Ameri

Shelters and Their Role in Reducing Human Vulnerability in the Nuclear Accidents in Switzerland

Haleh Mehdipour

Architectural and Urban Planning Measures for Vulnerability Reduction to Cope with Storm and Floodwater Particularly in Coastal Areas

Anahita Omid & Soheil Mahmoodi

Planning Seismic Risk Mitigation of a Neighbor Sector in Bam with Urban Planning Approach

Narges Shomali & Sayma Khajehei

A Case Study of Co-ordinative Decision-Making in Disaster Management

Wally Smith & John Dowel

Translated by: Alireza Hosseini-Hajeie

Best Practices in Crisis Communication: An Expert Panel Process

Matthew W. Seeger

Translated by: Seyed Vahid Dashtian-Moghadam

In His Name

Tehran Disaster Management
and Mitigation Organization

**DISASTER
PREVENTION AND
MANAGEMENT
KNOWLEDGE DPMK
QUARTERLY**

**Journal of Tehran Disaster Management and Mitigation
Organization (TDMMO)**

Volume 3, No. 2, Summer - 2013

Editorial Board

Alamdari, Sh, *PhD*, Assistant Professor in Shahid Beheshti University
Daneshjou, Kh, Assistant Professor in Islamic Azad University
Fallahi, A, *PhD*, Associate Professor in Shahid Beheshti University
Farzad-Behtash, M, *PhD*, secretary of Research and Planning of Infrastructure and Master Plan
Ghahremani, A, *PhD*, Assistant Professor in Allameh Tabatabaee University
Ghayamghamian, M R, *PhD*, Associate Professor in IIEES
Hassani, N, *PhD*, Associate Professor in Power Water University of Technology
Hosseini, H, *PhD*, Assistant Professor in Imam hossein University
Jalali, A, *PhD*, Associate Professor in Science&Technology University
Kalantari, M, *PhD*, Associate Professor in Zanjan University
Kazemian-shirvan, Gh, *PhD*, Assistant Professor in Allameh – Tabatabaee University
Moradi, M, *PhD*, Assistant Professor in Tehran University, Director of Artificial Intelligence and Robotic Group
Nadi, M, Engineer, Vice – President in TDMMO
Nejati-gilani, S, *PhD*, A Member of Think Tank in TDMMO
Rajabzadeh, A, TDMMO President
Rajabifard, A, *PhD*, Full Professor in Melbourne University and Director of Center For Spatial Data Infrastructures
Land Administration
Rezaei-Rad, M, *PhD*, Associate Professor in IRI Police University
Tasnimi, A, *PhD*, Full Professor on Tarbiat Modares University
Yamini-Fard, F, *PhD*, Assistant Professor in IIEES
Zare, M, *PhD*, Associate Professor in IIEES

Reviewers:

Alvani, M, *PhD*, Full Professor in Allameh Tabatabaee University
Arab, D, *PhD*,
Bastami, M, *PhD*, Associate Professor in IIEES
Emami, K, *PhD*, Associate Professor in Sanati Sharif University
Farzad-Behtash, M, *PhD*, secretary of Research and Planning of Infrastructure and Master Plan
Ghahroudi, M, *PhD*, Associate Professor in Kharazmi University
Ghayamghamian, M R, *PhD*, Associate Professor in IIEES
Hassani, N, *PhD*, Associate Professor in Power Water University of Technology
Heidari, R, *PhD*, Assistant Professor in Islamic Azad University
Mohaghegh, M., *PhD*, Manager of Urban Disaster Risk Reduction Program in International Red Cross Societies
Moradi, M, *PhD*, Assistant Professor in Tehran University
Rezaei-Rad, M, *PhD*, Associate Professor in IRI Police University
Shokripour, S, *PhD*, Assistant Professor in IRI Police University
Zare, M, *PhD*, Associate Professor in IIEES

Managing Director

Azizollah Rajabzadeh

Editor-in-Chief

Ali-Akbar Ghahremani, *PhD*

Scientific Editor

Majid Rezaei-Rad, *PhD*

Farsi Editor

Nahid Maghsoudi

English Editor

Seyed Vahid Dashtian-Moghadam

Executive Manager

Seyed Vahid Dashtian-Moghadam

Pagemaking

Abulfazl Amorzesh

Cover Design

Saeid Tajaddod

Technical Affairs Manager

Seyed Mohammad Arfaei

Address: West Jalal-Al-E-Ahmad
Ave, Tehran Disaster Management
& Mitigation Organization

Tel: +9821-44244040

Fax: +9821-44272009

E-mail:

journal@tdmmo.ir
rsc.tdmmo@gmail.com